

ΑΠΟΦΑΣΗ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 23/2003 ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΥ Π.Σ.

Το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της Ενώσεως Συντακτών ΗΕΑ συνήλθε σήμερα Τρίτη, 14 Οκτωβρίου 2003 υπό την προεδρία του προέδρου συν. Ιωάννη Αποστολόπουλου και με την παρουσία των τακτικών μελών συν. Παναγιώτη Βενάρδου Αικατερίνης Δουλγεράκη και των αναπληρωματικών μελών Μανώλη Καραμπατσάκη, ο οποίος αναπληρούσε τον συν. Ιωάννη Στεβή, και Παναγιώτη Μπόσδα, ο οποίος αναπληρούσε τον συν. Παναγιώτη Τσίρο, καθώς και της γραμματέως Μαρίας Χριστοφοράτου, **προκειμένου να εκδώσει απόφαση επί της υπ' αριθμ πρωτ. 463/10.02.03 έγκλησης του συν. Στάθη Δεληβοριά κατά των συν. Νίκου Γεωργιάδη (μη μέλος) και Σταύρου Καπάκου.**

Η έγκληση του συν. Δεληβοριά ανέφερε μεταξύ άλλων τα εξής:

“Αναγκάζομαι, με πραγματική θλίψη, να καταφύγω στο επαγγελματικό μας σωματείο για να καταγγείλω τις ενέργειες συναδέλφων οι οποίοι επέλεξαν, αντί να ακολουθούν την επαγγελματική δεοντολογία, να ταυτίζονται με τα εργοδοτικά συμφέροντα, μη ορροδώντας ακόμα και να ψευδολογήσουν και συκοφαντήσουν συνάδελφό τους προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι σκοποί του εργοδότη τους...

Στα πλαίσια αυτής της μεθόδευσης, οι δημοσιογράφοι κ. Νίκος Γεωργιάδης, Μιχάλης Κανιμάς και Σταύρος Καπάκος, ταυτιζόμενοι πλήρως με τα εργοδοτικά συμφέροντα από τις θέσεις που υπηρετούσαν, όχι μόνο δεν προσπάθησαν να εξομαλύνουν την κατάσταση αλλά ήταν εκείνοι που θέλησαν με τρόπο αδιάλλακτο να την οδηγήσουν στα άκρα, όπως καλώς γνωρίζουν οι τότε πρόεδρος και αντιπρόεδρος της Ένωσης κύριοι Κιάος και Καραντηνός, οι οποίοι διαπραγματεύτηκαν μαζί τους ζητώντας να “παγώσει” η απόλυσή μου.

Ειδικότερα, προκειμένου να εδραιωθεί η απόλυσή μου ως οικειοθελής αποχώρηση, εκμεταλλεύτηκαν την ύπαρξη ενός φραστικού επεισοδίου, που αφορούσε στην παρουσίαση του

δελτίου ειδήσεων, και έλαβε χώρα την προηγούμενη ημέρα της καταγγελίας της σύμβασής μου (22.03.01), με τους συναδέλφους Μιχάλη Κανιμά και Κική Πανάγου, παρόντος και του Σταύρου Καπάκου.

Επειδή ακριβώς εγώ δεν δέχτηκα να υποβάλω παραίτηση όπως μου ζητήθηκε, την επαύριο του επεισοδίου και ημέρα που το κανάλι Tempo έπαυσε να δέχεται τις υπηρεσίες μου (23.03.01), κατατέθηκε στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ, ένα έγγραφο υπογεγραμμένο από τους κυρίους Μιχάλη Κανιμά, Νίκο Γεωργιάδη και Σταύρο Καπάκο, με συκοφαντικό περιεχόμενο το οποίο αποσκοπούσε στο διασυρμό μου. Είναι δε χαρακτηριστικό ότι ο κ. Νίκος Γεωργιάδης δεν ήταν καν παρών στο επεισόδιο, και υπογράφει το έγγραφο που εστάλη στην ΕΣΗΕΑ δηλώνοντας “μάρτυρας”...

Ο φαύλος κύκλος είχε όμως συνέχεια, με τη προθυμία των συναδέλφων ακόμα και κατά τη συζήτηση της υπόθεσής μου στα πολιτικά δικαστήρια (06.02.02) να θέσουν τις υπηρεσίες τους και πάλι στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων του κ. Μιχάλη Ανδρουλιδάκη.

Μετά από αίτηση του καναλιού Tempo, λήφθηκε η υπ’ αριθμ. 682/05.02.02 ένορκη βεβαίωση του κ. Σταύρου Καπάκου, ενώπιον της Συμβολαιογράφου Αθηνών Ευαγγελίας Διονυσίου. Η ένορκη αυτή βεβαίωση αντιγράφει κατά γράμμα την αποσταλείσα κοινή επιστολή προς την ΕΣΗΕΑ, των κ. Γεωργιάδη, Κανιμά και περιλαμβάνει αοριστολογική αναφορά του ενόρκως βεβαιούντος στο ότι “μετά το προαναφερθέν συμβάν ουδέποτε είδα στους χώρους εργασίας τον Στάθη Δεληβοριά ούτε συνομίλησα μαζί του”, αποστροφή που είναι ψευδής και που προστέθηκε ώστε να γίνει προσπάθεια συναγωγής συμπεράσματος οικειοθελούς αποχώρησης, και να αξιοποιηθεί ανάλογα από τους δικηγόρους του καναλιού Tempo...

Το ΠΠΣ στις 25.02.03 στη 92η συνεδρίασή του συσκέφθηκε και αποφάσισε ομόφωνα την άσκηση πειθαρχικής δίωξης εναντίον των συν. Νίκου Γεωργιάδη και Σταύρου Καπάκου, για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α’ και θ’ του Καταστατικού. Η έγκληση κοινοποιήθηκε στους εγκαλουμένους προκειμένου να λάβουν γνώση

και να ορίσουν έως τρεις μάρτυρες, όπως δικαιούνται.

Το ΠΠΣ κάλεσε για διευκρινίσεις του εγκαλούντα, ο οποίος προσήλθε και κατέθεσε στις 08.04.03, επαναλαμβάνοντας βασικά σημεία της εγκλήσεώς του.

Στις 13.05.03 προσήλθε και κατέθεσε ο μάρτυρας του εγκαλούντος, συν. Φαίδ. Λεοντόπουλος, ο οποίος ανέφερε:

“Αυτό που έχω να καταθέσω είναι ότι για πολλά χρόνια συνυπήρξα με τον κ. Δεληβοριά ως κοινοβουλευτικός συντάκτης τη δεκαετία του '80. Είναι ένα άτομο με ήθος, πολύ καλός ως δημοσιογράφος και θεωρώ ότι αυτή ακριβώς η προσωπικότητα είναι αδύνατο να προκάλεσε προβλήματα με άλλους συναδέλφους. Είμαι απόλυτα βέβαιος ότι το δίκαιο βρίσκεται στην πλευρά του συν. Δεληβοριά. Απρόκλητα δεν θα δημιουργούσε θέμα. Το σοβαρό είναι ότι η διαμάχη αυτή του στέρησε την εργασία του...”.

Στις 27.05.03 προσήλθε και κατέθεσε η μάρτυρας του εγκαλούντος, συν. Ιωάννα Κολοβού, η οποία είπε τα εξής:

“Δούλευα με τον κ. Δεληβοριά στο Tempo στην σύνταξη του μεσημεριανού δελτίου ειδήσεων. Δεν είχα κανένα πρόβλημα μαζί του. Η συνεργασία μου ήταν άψογη και μάλιστα με βοήθησε όταν πρωτοπήγα. Πρόβλημα μας δημιουργούσε η παρουσιάστρια του μεσημεριανού δελτίου κ. Κική Πανάγου, η οποία παρά το νεαρόν της ηλικίας της και το άπειρον, επέμενα να μας αλλάζει αυτονόητα πράγματα για ένα επαγγελματία δημοσιογράφο. Και αυτό συχνά μετά από καθοδήγηση του κ. Γεωργιάδη, ο οποίος της είχε δώσει τον απόλυτο έλεγχο του δελτίου. Πολλές φορές μπορώ να πω ότι αισθανόμουν και ντροπή για πράγματα που αναγκαζόμουν να δεχθώ, όπως για παράδειγμα έως και συντακτικά λάθη. Την ευθύνη για την καθυστέρηση του δελτίου εξαιτίας της απειρίας της κυρίας Πανάγου, την επωμιζόμασταν εμείς.

Για το επεισόδιο στο οποίο ήμουν αυτήκοος μάρτυρας συνέβη ακριβώς αυτό που ανέφερα παραπάνω. Δηλαδή, επωμιστήκαμε την ευθύνη για κάποιο λάθος της, χωρίς να μπορώ να θυμηθώ ακριβώς τώρα την αιτία ύστερα από τόσο καιρό. Ήκουσα φωνές και φράσεις εναντίον του συν. Δεληβοριά, αλλά δεν κατάλαβα ποιος της εκτόξευε. Ο κ. Δεληβοριάς άνοιξε την πόρτα και βγήκε έξω.

Εκ των υστέρων, έμαθα ότι η κυρία Πανάγου ισχυρίστηκε ότι την χειροδίκησε, πράγμα το οποίο διαψεύδω κατηγορηματικά γιατί την είδα αμέσως μετά και τίποτε τέτοιο δεν ανέφερε.

Την άλλη μέρα το πρωί και ενώ μαζί με τον κ. Δεληβοριά ετοιμάζαμε το δελτίο, τηλεφώνησε ο κ. Γεωργιάδης. Σήκωσα εγώ το τηλέφωνο, ζήτησε τον κ. Δεληβοριά και του είπε να φύγει αμέσως από το σταθμό...”.

Τέλος, προσήλθε και κατέθεσε στις 08.07.03 ο μάρτυρας του εγκαλούντος, συν. Νικ. Κιάος, ο οποίος ανέφερε:

“Στο διάστημα που αναφέρεται η έγκληση για το Τεμπο, ήμουν πρόεδρος της ΕΣΗΕΑ. Δημιουργήθηκε θέμα με την απόλυση του Στ. Δεληβοριά από το τμήμα των ειδήσεων. Ο ίδιος είχε καταγγείλει την απόλυσή του. Για αυτό το λόγο είχα επικοινωνήσει με τον Νικ. Γεωργιάδη και ενδεχομένως με τον Μιχ. Κανιμά.

Είχαν πει οι υπεύθυνοι των ειδήσεων του Τεμπο ότι είχαν δημιουργηθεί προβλήματα με την συμπεριφορά του Στ. Δεληβοριά και ότι ανοίγοντας μια πόρτα χτύπησε μια συνάδελφο. Οι υπεύθυνοι των ειδήσεων του σταθμού είχαν στείλει έγγραφο στην Ένωση για το θέμα αυτό. Είχε έρθει ο ίδιος ο Στ. Δεληβοριάς. Αρνήθηκε ότι χτύπησε ή ότι χειροδίκησε εναντίον της συναδέλφου του και κατήγγειλε ότι τον απολύσανε.

Το πρώτο που σκέφτηκα ήταν να αποτραπεί η απόλυση και επικοινωνήσα τηλεφωνικώς με τους υπευθύνους των ειδήσεων του καναλιού να μην προχωρήσουν στην απόλυση. Φάνηκαν ότι μπορεί να συμμαριστούν την έκκληση. Επανήλθε στην ΕΣΗΕΑ ο κ. Δεληβοριάς σε λίγες ημέρες και είπε ότι του ζητούν να πάει να πάρει την αποζημίωσή του. Επικοινωνήσα πάλι μαζί τους και τους ζήτησα να παγώσουν την απόλυσή του. Κάπως φάνηκε ότι μπορούσε να βρεθεί μια λύση αλλά δυστυχώς σε λίγες ημέρες αποδείχθηκε ότι δεν εισακούστηκε η έκκληση. Η παρέμβαση η δική μου είχε σκοπό να αποτρέψει την απόλυση και όχι να μπει στη μέση άλλες ιστορίες”.

Απαντώντας σε σχετική ερώτηση ο μάρτυρας είπε:

“Αυτό που θυμάμαι είναι ότι δεν αποχώρησε οικειοθελώς αλλά τον απέλυσαν και θυμίζω ότι όλες οι προσπάθειες γίνονταν να μην χάσει την δουλειά του, να μην απολυθεί...”.

Στις 15.07.03 προσήλθε και κατέθεσε ο μάρτυρας και των δύο εγκαλουμένων, συν. Μιχ. Κανιμάς, ο οποίος είπε τα ακόλουθα:

“...Την εποχή που διαδραματίστηκαν τα γεγονότα τα οποία αναφέρονται στην έγκληση, εργαζόμουν στον Τ/Σ Tempo ως διευθυντής σύνταξης. Τον συν. Δεληβοριά τον γνώριζα από παλαιότερα που δουλεύαμε μαζί ως κοινοβουλευτικοί συντάκτες. Ο ίδιος εισηγήθηκα στον τότε γενικό διευθυντή Κώστα Σπυρόπουλο, να προσληφθεί ο Στ. Δεληβοριάς...

Σχετικά με το επεισόδιο που αναφέρεται στην έγκληση, θέλω να καταθέσω τα εξής. Έγινε στο γραφείο μου παρουσία του έτερου διευθυντή σύνταξης Στ. Καπάκου και της υπεύθυνης του ρεπορτάζ Γιολάντας Κουμπλή. Ο συν. Δεληβοριάς και η συν. Πανάγου ήρθαν στο γραφείο μου, συνεχίζοντας την αντιπαράθεση που είχαν αρχίσει νωρίτερα από τα πλατώ. Δεν θυμάμαι ακριβώς ποια ήταν η αιτία. Νομίζω για ένα θέμα που δεν πρόλαβαν να παρουσιάσουν. Κάποια στιγμή ανέβηκαν πολύ οι τόνοι και ο κ. Δεληβοριάς, καίτοι είχε δει ότι η κυρία Πανάγου ήταν πίσω από την πόρτα, άνοιξε βίαια την πόρτα και την πίεσε.

Η εργοδοσία που ενημερώθηκε για το περιστατικό, αποφάσισε για την απόλυσή του. Θεωρώ την απόφαση αυτή σωστή εξαιτίας της συμπεριφοράς του συν. Δεληβοριά. Πάντως, από ότι ξέρω, η απόλυση δεν του κοινοποιήθηκε ούτε και βέβαια καταβλήθηκε σ' αυτόν η προβλεπόμενη αποζημίωση.

Σχετικά με την συμπεριφορά του συν. Δεληβοριά οι δύο εγκαλούμενοι έπραξαν ότι υπαγόρευε η θέση τους. Θέλω ακόμη να σημειώσω ότι οι δύο εγκαλούμενοι, αλλά και εγώ, συντάξαμε ένα έγγραφο το οποίο συνυπογράψαμε και το αποστείλαμε στην ΕΣΗΕΑ εκθέτοντας τη συμπεριφορά του συν. Δεληβοριά, ύστερα από σχετικό ερώτημα που είχε διατυπώσει η ΕΣΗΕΑ, μετά από παράπονα που είχε διατυπώσει ο συν. Δεληβοριάς προς την Διοίκηση για την απόλυσή του...

Δεν θεωρώ ότι οι δύο εγκαλούμενοι υποστήριξαν πως η απομάκρυνσή του από το Tempo οφειλόταν σε οικειοθελή αποχώρηση. Αντίθετα, τάχθηκαν αναφανδών υπέρ του να αποζημιωθεί, κι όταν έγινε το δικαστήριο ο συν. Καπάκος αρνήθηκε να πάει μάρτυρας. Αρκέστηκε μόνο να καταθέσει την δήλωση που είχαμε αποστείλει προς την Διοίκηση της ΕΣΗΕΑ στον

συμβολαιογράφο. Οι σχέσεις του κ. Καπάκου με την εργοδοσία ήταν εχθρικές και πολλές φορές ο κ. Ανδρουλιδάκης προσπάθησε να τον αναγκάσει σε αποχώρηση...

Θεωρώ τον κ. Δεληβοριά ότι έχει επαγγελματική επάρκεια και είναι καλός στη δουλειά του...".

Στις 15.07.03 προσήλθε και κατέθεσε η μάρτυρας και των δύο εγκαλουμένων, συν. Γιολάντα Κουμπλή, η οποία ανέφερε:

"Την περίοδο που συνέβησαν τα γεγονότα που αναφέρονται στην έγκληση, η ίδια εργαζόμουν στο Tempo ως δημοσιογράφος και συγκεκριμένα ως υπεύθυνη του γραφείου ρεπορτάζ. Η ίδια δεν είχα πολύ μεγάλη επαφή με τον συν. Δεληβοριά καθώς στο αντικείμενο της εργασίας μου άμεση σχέση είχα με τους διευθυντές σύνταξης...

Την ημέρα του συγκεκριμένου επεισοδίου ο διευθυντής σύνταξης Μιχ. Κανιμάς είχε ζητήσει στην σύσκεψη να παίξει κάποιο θέμα και μάλιστα στις πρώτες ειδήσεις. Ο κ. Δεληβοριάς διαβεβαίωσε πως θα είναι έτοιμο ενώ η κυρία Πανάγου είπε να καταβληθεί ιδιαίτερη προσπάθεια ώστε να μην υπάρξει πρόβλημα στον αέρα. Όταν όμως μεταδιδόταν το δελτίο, το θέμα προφανώς δεν ήταν έτοιμο και δεν έπαιξε.

Όταν τελείωσε το δελτίο ο κ. Δεληβοριάς πήγε στο γραφείο του κ. Κανιμά, που ήταν κοινό με το γραφείο του κ. Καπάκου και το δικό μου και ο κ. Κανιμάς διαμαρτυρήθηκε έντονα για την μη μετάδοση του συγκεκριμένου θέματος. Μετά δύο λεπτά μπήκε στο γραφείο και η κυρία Πανάγου, η οποία διαμαρτυρόταν έντονα ότι δεν είναι κατάσταση αυτή και δεν μπορεί να συνεχίσει καθώς είναι συχνά τέτοια φαινόμενα. Η κυρία Πανάγου είπε ότι τώρα που είναι μπροστά ο Στάθης ο Δεληβοριάς θα πρέπει να λυθεί το πρόβλημα κι ότι δεν αντέχει άλλο. Ενώ από την πλευρά του εκείνος του είπε ότι "δεν μιλάω μαζί σου".

Κάποια στιγμή η Κική Πανάγου μετακινήθηκε προς το πλάι της μισάνοιχτης πόρτας, ενώ ο εγκαλών πηγαίνοντας να φύγει άνοιξε τελείως την πόρτα και βλέποντας την κυρία Πανάγου πίσω της, πίεσε την πόρτα προς το μέρος της με δύναμη και στη συνέχεια αφού την τράβηξε λίγο προς το μέρος του, την ξανάσπρωξε πάνω της πιέζοντάς την ανάμεσα στην πόρτα, τον "καλόγηρο" και τον

φοριαμώ και την γωνία...

Οι κκ. Κανιμάς, Γεωργιάδης και Καπάκος έστειλαν μια επιστολή στην ΕΣΗΕΑ, καταγγέλλοντας την συμπεριφορά του κ. Δεληβοριά. Ο κ. Δεληβοριάς στη συνέχεια απολύθηκε από την εργοδοσία και από ότι νομίζω την απόλυσή του εισηγήθηκε ο κ. Γεωργιάδης, ο οποίος τότε έκανε χρέη διευθυντού ειδήσεων...".

Τέλος, προσήλθε στις 15.07.03 η μάρτυρας και των δύο εγκαλουμένων, συν. Κική Πανάγου, η οποία κατέθεσε:

"Την ημέρα του συγκεκριμένου επεισοδίου ο κ. Δεληβοριάς είχε πάρει εντολή από τον διευθυντή σύνταξης κ. Κανιμά να ετοιμάσει ένα θέμα. Επακολούθησε και συνεννόηση μαζί μου και κανονίσαμε να κατέβει εκείνος κάτω να ετοιμάσει τα θέματα που είχε αναλάβει, μεταξύ των οποίων και εκείνο που του είχε πει ο κ. Κανιμάς. Η ίδια αφού ετοιμαζόμουν για την παρουσίαση θα ανέβαινα για να δω τα θέματα και να δοθεί η οριστική μορφή του δελτίου.

Όταν ανέβηκα και αναζήτησα το θέμα που είχε πει ο κ. Κανιμάς, διαπίστωσα ότι αυτό δεν ήταν έτοιμο. Το είπα στον κ. Κανιμά καθώς δεν προλάβαινα να το δω η ίδια και το θέμα δεν θα προβαλλόταν.

Μετά την παρουσίαση του δελτίου ανέβηκα εκνευρισμένη για αυτό που είχε συμβεί, και το ίδιο ήταν οι διευθυντές σύνταξης, ενώ ο κ. Δεληβοριάς όταν τον ρώτησα γιατί δεν ετοιμάστηκε το θέμα, με αντιμετώπισε απαξιωτικά με ένα "ωχ" και αποχώρησε. Ο εγκαλών όταν τελείωσε το δελτίο πήγε στο γραφείο των διευθυντών σύνταξης, όπου τον ακολούθησα κι εγώ. Απευθυνόμενη σε όλους όσους ήταν εκεί τους ζήτησα να έρθουν στην αίθουσα σύνταξης και να ακούσουν από τις γραμματείς ότι με είχε διαβεβαιώσει, πως κατέβαινε δύο-τρεις ώρες πριν το δελτίο για να ετοιμάσει το συγκεκριμένο θέμα, αλλά και τα άλλα θέματα που του είχαν ανατεθεί. Όταν μπήκα στο γραφείο των διευθυντών σύνταξης στο οποίο όπως προανέφερα λίγο πριν είχε μπει και ο κ. Δεληβοριάς και είπα αυτά που πιο πάνω αναφέρω, ο κ. Δεληβοριάς είπε "δεν συζητώ" και κατευθύνθηκε προς την πόρτα την οποία εγώ μπαίνοντας είχα κλείσει τελείως η ίδια. Με έσπρωξε με το σώμα του για να περάσει και στη συνέχεια άνοιξε

την πόρτα και την χτύπησε πάνω μου και ενώ σίγουρα άκουσε κραυγή πόνου, εκείνη τη στιγμή έσπρωξε την πόρτα ακόμη περισσότερο με όλη του τη δύναμη και με κόλλησε στον τοίχο. Η κίνηση αυτή δεν θεωρώ ότι ήταν τυχαία, αλλά συμπεραίνω ότι έγινε από πρόθεση, δεδομένου μάλιστα ότι υπήρχε πρόβλημα στην συνεργασία μας...

Από ότι έμαθα συνεννοήθηκε με τον κ. Γεωργιάδη ο εγκαλών για να αποχωρήσει οικειοθελώς από το σταθμό προκειμένου να μην υποβληθεί μήνυση σε βάρος του από εμένα. Αυτό έγινε την ημέρα του επεισοδίου, αλλά πολύ αργότερα άλλαξε τακτική και ήθελε να πάρει αποζημιώσεις...

Θέλω να σημειώσω ότι από συζητήσεις που είχα με τους εγκαλουμένους και τον κ. Κανιμά, αυτοί δεν υποστήριζαν να μην πάρει αποζημίωση, αλλά αντίθετα...".

Στις 09.09.03 προσήλθε και απολογήθηκε ο εγκαλούμενος συν. Στ. Καπάκος, ο οποίος είπε:

"Αναφέρομαι σε όσα περιλαμβάνονται στα έγγραφα που έχω ήδη καταθέσει στο ΠΠΣ. Νομίζω ότι το προηγούμενο ΠΠΣ έπρεπε να επικοινωνήσει μαζί μου, πριν από την άσκηση πειθαρχικής δίωξης για βαρύτερες κατηγορίες.

Όλα τα χρόνια που έχω εργαστεί σε διάφορα μέσα ήταν πρώτα η αξιοπιστία και η τήρηση της δεοντολογίας και η συμπεριφορά μου προς όλους τους συναδέλφους όλα αυτά τα χρόνια ήταν αψεγάδιαστη.

Όσον αφορά το περιστατικό που αναφέρεται στο από 23.03.01 έγγραφο προς το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, που υπογράφουμε με τους συν. Μιχ. Κανιμά και Νικ. Γεωργιάδη, ήμουν θεατής στο επίμαχο επεισόδιο. Δεν είχα καμία συμμετοχή, είχαμε κοινό γραφείο με τον κ. Κανιμά.

Ερ.: Πείτε μας εάν υπήρχε πρόθεση από τον κ. Δεληβοριά να χτυπήσει την κυρία Πανάγου;

Απ.: Δεν γνωρίζω αν υπήρχε πρόθεση, αλλά σημειώνω ότι δεν ζήτησε συγγνώμη. Ο ίδιος ποτέ δεν ισχυρίστηκα ότι ο κ. Δεληβοριάς παραιτήθηκε ούτε και σήμερα το υποστηρίζω. Δεν συνομίλησα ποτέ με τον κ. Κιάο και τον κ. Καραντηνό για το θέμα αυτό. Τα γεγονότα που συνέβησαν τόσο έντονα και

εξελίχτηκαν με ταχύτητα ώστε ήταν αδύνατο να παρέμβω.

Σημειώνω, πάντως, ότι δεν κατέθεσα ότι δεν ήταν απόλυση, αλλά θεωρώ και σήμερα ότι πρέπει να πάρει την αποζημίωσή του. Θέλω ακόμη να αναφέρω ότι είναι ψευδής ο ισχυρισμός του εγκαλούντος, αλλά και συκοφαντικός ότι δήθεν συμμετείχα στις επιτροπές αγώνων του Tempo ως άνθρωπος της εργοδοσίας. Αυτό είναι γνωστό σε όλα τα μέλη του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ.

Υπάρχει ανακοίνωση του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ υπέρ εμού στην αντιπαράθεσή μου με την εργοδοσία του Tempo πριν πέντε μήνες περίπου από το επεισόδιο. Ήλωστε, είχα στείλει και εξώδικα προς την εργοδοσία, που συνέταξε ο κ. Μπελίτσας, ως Νομικός Σύμβουλος της ΕΣΗΕΑ.

Θέλω να προσθέσω ότι πριν καταθέσουμε ένορκα στον συμβολαιογράφο για την υπόθεση, ο ίδιος και ο κ. Γεωργιάδης είχαμε τηλεφωνική επαφή με τον εγκαλούντα καθώς και με τον Νομικό Σύμβουλο της εργοδοσίας, προτείνοντας και στις δύο πλευρές να τελειώσει το θέμα με την καταβολή της νόμιμης αποζημίωσης.

Η εργοδοσία δεχόταν, αλλά ο εγκαλών ζητούσε να πληρωθεί για όλο το χρόνο, περίπου 12 μήνες, και να συνεχίσει την εργασία του στο Tempo. Η εργοδοσία αντιπρότεινε να επαναπροσληφθεί αλλά χωρίς να πληρωθεί το διαμεσολαβήσαν διάστημα Δεν θυμάμαι ποιος ζήτησε την διαμεσολάβησή μας για την τακτοποίηση του θέματος.

Σχετικά με την ένορκη κατάθεσή μου προβληματίστηκα αν θα έπρεπε να πάω και τελικά δέχθηκα και πήγα στον συμβολαιογράφο εκτιμώντας ότι η κατάθεσή μου στην ουσία θα απέβαινε σε όφελος του εγκαλούντος, καθώς δεν θα υπήρχε σημείο που να στηρίζει την εργοδοσία. Αν ο ίδιος δεν το έπραττα ενδεχομένως να εκκαλείτο άλλος μάρτυρας που να κατέθετε σε βάρος του εγκαλούντος...".

Στις 09.09.03 προσήλθε και απολογήθηκε ο εγκαλούμενος συν. Νικ. Γεωργιάδης, ο οποίος είπε:

“Απορρίπτω πλήρως τον ισχυρισμό του εγκαλούντος ότι με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο μεθόδευσα την μη αποζημίωσή του. Έγινε ακριβώς το αντίθετο. Ανέφερα το γεγονός ως είχε στον

υπεύθυνο για απολύσεις και προσλήψεις του σταθμού, κ. Ανδρουλιδάκη, όπως είχαμε αποφασίσει με τους δύο άλλους διευθυντές σύνταξης και αμέσως μετά ενημερώσαμε την ΕΣΗΕΑ. Είχαν σημειωθεί στο παρελθόν έντονες τριβές μεταξύ του κ. Δεληβοριά και της βάρδιας που συνέτασσε, παρήγαγε και παρουσίαζε το μεσημεριανό δελτίο.

Το συμβάν με την βίαια συμπεριφορά του κ. Δεληβοριά έναντι της κυρίας Πανάγου, ξεχείλισε το ποτήρι. Δεν ήταν δυνατόν να ανεχθεί κανείς την παρουσία του κ. Δεληβοριά στην αίθουσα σύνταξης μετά το συμβάν αυτό. Να θυμίσω επίσης ότι η πρόσληψή του έγινε με ευθύνη του κ. Κανιμά, που σημαίνει ότι δεν υπήρχε καμία πρόθεση ή προκατάληψη του κ. Κανιμά έναντι του συναδέλφου. Στη διένεξη με την κυρία Πανάγου θεωρώ ότι το πρόβλημα υπήρχε από την πλευρά του κ. Δεληβοριά, ο οποίος την απέρριπτε συνεχώς...”.

Το ΠΠΣ αφού έλαβε υπόψη του τις μαρτυρικές καταθέσεις, τις απολογίες των εγκαλουμένων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου, θεωρεί κατά πλειοψηφία ότι αποδείχθηκαν τα ακόλουθα:

Ο εγκαλών είχε προσληφθεί στο Τ/Σ Τεμπρο ως αρχισυντάκτης του μεσημβρινού δελτίου ειδήσεων. Στον ίδιο σταθμό εργάζονταν και οι εγκαλούμενοι, ως διευθυντές σύνταξης. Στις 23.03.01 ο εγκαλών απολύθηκε από την εργασία του ύστερα από επεισόδιο που είχε δημιουργηθεί την προηγούμενη ημέρα στο γραφείο των εγκαλουμένων, σχετικά με το δελτίο ειδήσεων. Κατά το επεισόδιο αυτό ο εγκαλών βγαίνοντας από το γραφείο άνοιξε απότομα την πόρτα με αποτέλεσμα να προσκρούσει αυτή στο σώμα της τηλεπαρουσιάστριας Κικής Πανάγου.

Οι δύο εγκαλούμενοι μαζί με τον συν. Μιχ. Κανιμά, που ήταν επίσης διευθυντής σύνταξης, απέστειλαν την επομένη έγγραφο στην ΕΣΗΕΑ όπου αναφέρονταν στο ως άνω επεισόδιο χαρακτηρίζοντάς το ως “πρωτοφανές περιστατικό αυτοδικίας”, με προφανή υπερβολή. Πολύ περισσότερο μάλιστα καθώς τόσο η παθούσα στην κατάθεσή της στο Δικαστήριο που εκδίκασε την υπόθεση αυτή εργατικής διαφοράς, όσο και ο ίδιος ο δεύτερος εγκαλούμενος στην απολογία του διατυπώνουν επιφυλάξεις για το

αν υπήρχε πρόθεση από την πλευρά του εγκαλούντα να προκαλέσει πρόβλημα στην ως άνω τηλεπαρουσιάστρια.

Στη συνέχεια, ο πρώτος των εγκαλουμένων ζήτησε την απόλυση του εγκαλούντα, ενώ παρά τις παρεμβάσεις της Διοίκησης της ΕΣΗΕΑ, να συμβάλουν ώστε να “παγώσει” το θέμα, δεν ανταποκρίθηκαν. Έτσι ο εγκαλών απολύθηκε από την εργασία του, χωρίς μάλιστα την καταβολή αποζημιώσεως καθώς από πλευράς εργοδοσίας γινόταν προσπάθεια να εμφανισθεί η απόλυση ως οικειοθελής αποχώρηση.

Στη δίκη που επακολούθησε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών ο δεύτερος των εγκαλουμένων Σταύρος Καπάκος κατέθεσε ως μάρτυρας υπέρ της εργοδότης ενώπιον της συμβολαιογράφου Αθηνών Ευαγγελίας Διονυσίου (αρ. 682/05.02.02 ένορκη βεβαίωση).

Ο ισχυρισμός του ότι έδωσε την ένορκη βεβαίωση εκτιμώντας ότι η κατάθεσή του στην ουσία θα απέβαινε σε όφελος του εγκαλούντος, καθώς δεν θα υπήρχε στοιχείο που να στηρίζει την εργοδοσία είναι αβάσιμος. Από το κείμενο της ένορκης βεβαίωσης (που στις περιπτώσεις αυτές γράφεται εκ των προτέρων), προκύπτει το αντίθετο αφού επαναλαμβάνει τις θέσεις που διατύπωνε στο ως άνω έγγραφο προς το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, το οποίο είχε αποστείλει με τον πρώτο των εγκαλουμένων και τον συν. Μιχ. Κανιμά που ήσαν καταφανώς σε βάρος του εγκαλούντος και προσέθεσε ότι “μετά το προαναφερθέν συμβάν ουδέποτε είδα ξανά στους χώρους εργασίας τον Στάθη Δεληβοριά”, στοιχείο που ενίσχυε τον ισχυρισμό της εργοδότης ότι υπήρχε οικειοθελής αποχώρηση (παραίτηση) του εγκαλούντος.

Κατόπιν αυτών, το ΠΠΣ κρίνει κατά πλειοψηφία με ψήφους 4 έναντι 1 πειθαρχικά ελεγκτέους τόσο τον πρώτο όσο και τον δεύτερο των εγκαλουμένων για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α' και θ' του Καταστατικού.

Το μέλος που μειοψήφησε υποστήριξε τα εξής:

“Θεωρώ ότι δεν πρέπει να καταδικαστεί ειδικότερα ο συν. Καπάκος διότι όπως αποδείχθηκε από τη διαδικασία, δεν είχε ανάμειξη στην απόλυση του εγκαλούντα. Ο εγκαλούμενος ναι μεν κατέθεσε στον συμβολαιογράφο, αλλά από αυτή την κατάθεση δεν προκύπτει ότι πήρε το μέρος του εργοδότη σε βάρος του εγκαλούντα και δεν έκανε τίποτε άλλο παρά να περιγράψει το περιστατικό του οποίου ο ήρωας ήταν ο συν. Δεληβοριάς. Να σημειωθεί εδώ ότι ακριβώς επρόκειτο για το κείμενο της ίδιας αναφοράς που είχε γίνει προς το ΔΣ από τους συν. Κανιμά, Γεωργιάδη και τον ίδιο, αμέσως μετά το επεισόδιο σε βάρος της συν. Κικής Πανάγου.

Προσωπικά εκτιμώ ότι το επεισόδιο αποδείχθηκε ότι συνέβη - θελημένα ή αθέλητα δεν εξετάζω- για το οποίο, όμως, ο συν. Δεληβοριάς δεν ζήτησε ούτε καν συγγνώμη. Στο σημείο αυτό δεν μπορώ να μην απορήσω γιατί ο συν. Δεληβοριάς παρέλειψε από την έγκλησή του τον συν. Κανιμά, πράγμα που αποδυναμώνει ακόμα περισσότερο την αντικειμενικότητά της.

Με την ευκαιρία, θα επαναλάβω ότι όσο πιο προβληματικό είναι ένα μέσον, τόσο αυξάνονται οι τριβές μεταξύ συναδέλφων που εργάζονται σ’ αυτό, σε βαθμό που πολλές φορές διαταράσσονται σοβαρά οι σχέσεις μεταξύ τους και να δοκιμάζονται και οι χαρακτήρες και οι αντιστάσεις κάθε συναδέλφου”.

Ως προς την επιβολή ποινής για τον πρώτο των εγκαλουμένων συν. Νίκο Γεωργιάδη δεν είναι δυνατή καθώς δεν είναι μέλος της ΕΣΗΕΑ. Ως προς τον δεύτερο συν. Σταύρο Καπάκο, επιβάλλεται κατά πλειοψηφία (3-2) η ποινή της επίπληξης με ανάρτηση της απόφασης στους χώρους εργασίας. Από τα μέλη που μειοψήφησαν ένα πρότεινε ποινή προσωρινής διαγραφής έξι μηνών από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ και το δεύτερο ποινή απλής επίπληξης.